

A Paziņojums (2. Mozus 11)

- ❖ Pēc trīs dienu tumsas faraons sadusmojās uz Mozu un aizliedza viņam atgriezties pilī (2. Moz. 10:28). Bet Mozus nevarēja paklausīt šim rīkojumam, jo uz spēles bija likta faraona pirmdzimtā dzīvība. Kā faraona „dievs” (2. Moz. 7:1) viņam bija jābrīdina faraons par to, ko viņš grasījās darīt (Amosa 3:7).
- ❖ Tagad Mozus bija tas, kurš dusmīgs aizgāja no faraona klātbūtnes. Dusmīgs par viņa stūrgalvību un viņa lēmuma sekām. Neskatoties uz cieņu, ko viņi izrādīja Mozum, daudzi ēģiptieši atteicās ieklausīties brīdinājumā (2. Moz. 11:3).
- ❖ Ir pienācis dievišķā tiesas brīdis (2. Moz. 12:12):
 - Lepnajam, augstprātīgajam un izmantotājam: sods un pienākums atdot izspiestās summas (2. Moz. 11:4-5, 2)
 - Dieva pavēlēm paklausīgajam: izvairīties no soda un tikt atbrīvotam (2. Moz. 11:7-8)

B Sagatavošanās (2. Mozus 12:1-16)

- ❖ Dievs sīki izskaidroja, kas jādara, lai iznīcinātāja eņģelis "aizietu garām", bija jābauda (*pesaj*, pasha), lai pirmdzimtie paliktu dzīvi:
 - 10. dienā katrai ģimenei vai vairākām ģimenēm bija jāatvēl un jānošķir viens nevainojams jērs (2. Moz. 12:3-5)
 - 14. dienā, saulrieta laikā, viņiem tas bija jānokauj (2. Moz. 12:6)
 - Tā jēra asinis bija jāuzziež uz durvju stenderēm un logu palodām (2. Moz. 12:7)
 - Viņiem bija steidzīgi jāapēd visa ceptā gaļa kopā ar neraudzētām maizēm un rūgtām zālēm (2. Moz. 12:8-10)
 - Kamēr viņi ēda, viņiem bija jābūt saģērbtiem un gataviem doties ceļā (2. Moz. 12:11)
 - Izejot no Ēģiptes, viņiem septiņas dienas bija jāturpina ēst neraudzētā maize (2. Moz. 12:15)
- ❖ Dievs sagatavoja Savu tautu, lai tā saprastu Viņa žēlastību un pielūgtu Viņu (2. Moz. 12:27b).

C Asinis un raugs (2. Mozus 12:17-23)

- ❖ 14. dienā, izšķirošu lomu spēlēja divi svarīgi elementi: asinis un raugs.
- ❖ Viņiem bija jāiznīcina raugs no savām mājām un jācep maize bez tā (neraudzēta maize). Tā kā izceļošana bija tuvu, viņiem nebija raugs pieejams sākotnējā posmā (2. Moz. 12:17-20). Raugs ir grēka simbols, bet neraudzētā maize simbolizē jauno dzīvi Kristū Jēzū (1. Kor. 5:6-8; 2. Kor. 5:17).
- ❖ Asinis bija glābjošais elements. Tās pārstāvēja Jēzus asinis, kuras Viņš izlēja pie krusta, lai Tiesas dienā Dievs „nepieļautu” mūsu pazudināšanu (1. Jņ. 1:7; 2:1-2).
- ❖ Savukārt, vīnogulāju zariņi, ar kuru bija jāuzšļaksta asinis (2. Moz. 12:22), ir grēku attīrīšanas simbols (Ps. 51:7).

D Atcerēties un mācīt (2. Mozus 12:24-28)

- ❖ Pat pirms izvedot viņus no Ēģiptes, Dievs mācīja ebreju ģimenēm saglabāt savu vēsturi, katru gadu to stāstot saviem bērniem (2. Moz. 12:24-27).
- ❖ No šī brīža Lieldienas kļuva par ģimenes svētkiem. Vecākiem tā bija iespēja nodot saviem bērniem zināšanas par Dievu.
- ❖ Atbrīvošanas vēsture bija jāpastāsta visos sīkumos un pirmās personas formā (5. Moz. 26:5-9).
- ❖ Mums tas sniedz ļoti īpašu mācību. Ir jānodod sava ticība bērniem. Mums jāstāsta viņiem par to, ko Dievs ir darījis ne tikai vēsturē, bet arī mūsu pašu dzīvē. Mums jānoliecas kopā ar viņiem un jāpielūdz (2. Moz. 12:27).

E Desmitā mocība (2. Mozus 12:29-30)

- ❖ Faraons bija pavēlējis nogalināt visus ebreju bērnus bez izņēmuma (2. Moz. 1:22). Dievs noteica nosacītu nāvi tikai pirmdzimtajiem (2. Moz. 12:29). Katrā mājā, kurā nebija uzziestas jēra asinis, bija vismaz viens mirušais (2. Moz. 12:30).
- ❖ Dieva spriedumi ar visu spēku bija piemēroti ēģiptiešu dieviem, kuru pārstāvis bija faraons (2. Moz. 12:12).
- ❖ Nevienš ēģiptiešu dievs nepacēla roku, lai palīdzētu, un arī faraons nevarēja neko darīt, lai novērstu katastrofu.
- ❖ Tāpat kā faraona gadījumā, arī mūsu grēki var negatīvi ietekmēt citus. Bet, tāpat kā Mozus gadījumā, mūsu uzticība un stingrība var glābt daudzus.